

Hasta Kim?

Bir zaman, Süfyân-ı Sevrî hazretleri hastalandı. Mühassıs bir hristiyan doktor getirdiler. Doktor muayene edeceği şahsın Müslümanların büyüklerinden ve evliyasından olduğunu duymuştu. Hazret-i Süfyân, gelen doktor ile tıp ve diğer ilimler üzerinde bir süre sohbet etti. Gelen şahıs tabîb olmasına rağmen Süfyân-ı Sevrî'nin tıp üzerine verdiği malûmat, hiç duymadığı, bilmediği şeylerdi. Hayretler içinde kaldı. Daha sonra muayene etti. Muayeneden sonra dedi ki: “Sizin akciğeriniz ve böbrekleriniz tamamen çalışmaz durumda olup, korkudan ciğerleriniz parçalanmış. Bu haliyle bir insanın yaşaması imkânsızdır.” Hazret-i Süfyân; “Allahü teâlâ her şeye kadirdir” buyurdu. Bunun üzerine hristiyan doktor; “Bir dinde, tıbben yaşaması mümkün olmayan bir insanın yaşaması, o dînin yanlış, bâtil olmadığına açık delildir” deyip, hemen müslüman oldu. Devrin halîfesi bunu duyunca; “Ben sandım ki, doktor hastanın yanına geldi. Meğer hasta doktora gönderilmiş” dedi.

Süfyân-ı Sevrî (rahmetullahi aleyh), Basra'da hastalandı. Karnı ağrıdığından, devamlı abdesti bozuluyordu. Abdestsiz ölmek korkusuyla o gece, altmış defa abdest aldı ve hasta haliyle hep namaz kıldı.

Vefatından sonra, kendisini rüyada görenler; “Efendim, mezar daracık bir yerdir. Hem karanlık, hem de yalnızlıktır. Buna sabretmeniz nasıl mümkün oluyor?” diye sordular. Cevâbında; “Benim mezarım, Allahü teâlânın izni ile çok genişledi ve Cennet bahçelerinden bir bahçe oldu ki, orada Cennet kuşları ötüşürler” buyurdu.

Dostlarından biri kendisini rüyada görüp; “Allahü teâlâ sana nasıl muamele eyledi?” diye sorunca; “Allahü teâlâ bana öyle ihsanda bulundu ki, iki adımda Cennet'e vardım” buyurdu. Başka biri; hazret-i Süfyân'ı Cennet'te nurdan kanatlarla uçarken gördü ve; “Bu dereceye naşı! kavuştun?” diye sordu. Cevâbında; “Dînin emirlerine uymakta çok hassas olmakla kavuştum” buyurdu.

Buyurdu ki:

“Büyük bir kalabalık, bir yere toplansa ve biri, içinizden akşama kadar kim yaşayacak, bilsin dense, kimse bilemez. İşin şaşılacak tarafı şurasıdır ki, eğer o kimselere; “Öyleyse, ölüm için gerekli hazırlığı yapan, ayağa kalksın” dense, kimse ayağa kalkmaz. Bu gafletten kurtulmağa çalışmalıdır.”

Kaynak: İslam Tarihi Ansiklopedisi